DRUŠTVO SLOVENCEV REPUBLIKE SRBSKE
TRIGLAV
Banja Luka

TO SMO MI

2018/2019

Nikša Perušić
Andrej
Ilana
Nevena
NINA GRBIĆ
Dejan G.
Marija
Tea
Mihailo
Martina
Milena Stanić
Lemma Ž.
Bojana
Marko
Elena
David Stanišić
Maša Ćeran
Tadpujecka
Mia
Jelena Libinović
Katja Ćićak Matovac
Anastasija Keman
Sofija Vranješ
Luka
Dora Stanišić
Nevena
Stanišić
Tamara
Renata
Anastasija Babić
Mirjana
Katan-Grbić Sanja
Jovana Dukić
Makivić
Viktor Perušić
Aleksandra Špehar
Nikola Milošević
Nina
Mihael Cucek
Luka
Ana Čujuček
Milošević
Ivana Kerševan
Mirjana Pavić
Ivona
Teodor
Bojan Ćeran
Joran Dimitrijević
Aleksandra Ženić
Katarina Jankovič

TO SMO MI

Mi smo učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke, Slatine in Prijedora. Najmlajša učenka je stara pet let, leta najstarejše pa naj ostanejo skrivnost.

Veliko beremo, pišemo, ustvarjamo, srečujemo se z zanimivimi gosti, spoznavamo zabavne igre.

10 skupin, več kot 100 učencev

REPUBLIKE SRPSKE
BANJA LUKA

Slatina, dan učenčevih dosežkov

Na OŠ Holandija v Slatini je bil v sredo, 30. maja, Dan dosežkov učencev. S kratkim prizorom Zakaj smo na svetu so se predstavili tudi učenci dopolnilnega pouka slovenščine.

Gostovanje Irene Cerar

8. in 9. junija nas je obiskala Irena Cerar, dolgoletna urednica National Geographic Juniorja, publicistka in avtorica družinskih izletniških vodnikov Pravljične poti Slovenije, Pravljične poti v zgodovino in Kamniške pravljične poti.

Zaključek pouka za osnovnošolce

Osnovnošolci so skupaj s svojimi starši z zanimanjem prisluhnili pravljicam, ki so jih popeljale v čisto nov svet. Učenci so prejeli potrdila za obiskovanje pouka, najbolj ponosni so bili najmlajši, ki so se slovenščino učili prvo leto.

Zaključek pouka za srednješolce in odrasle

Z obiskom Irene Cerar smo praznično zaključili to šolsko leto. Učencem smo podelili potrdila za obiskovanje dopolnilnega pouka slovenščine, za opravljeno bralno značko in za sodelovanje v projektu Knjižnica – vesolje zakladov. Nekateri učenci so si zaslužili še posebno priznanje za redno obiskovanje pouka in sodelovanje pri dejavnostih ob pouku.

Priznanje za sodelovanje na literarnem natečaju

Elena Lunić, ki je sodelovala na literarnem natečaju Slavističnega društva Dolenjske in Bele krajine Hodil po zemlji sem naši, je ob zaključku šolskega leta prejela zbornik, v katerem je objavljena njena pesem.

Zaključek pouka v Prijedoru

Irena Cerar je obiskala tudi učence v Prijedoru. Kar pet učenk se poslavlja, saj jeseni nadaljujejo šolanje v Sloveniji.

POLETJE

Poletje je moj najlepši letni čas. Julija vedno odidem s fantom na morje. Sonce v naša življenja prinese več energije. Dnevi so daljši. Več časa preživimo v družbi. Skratka, poletje je moj čas.

Slobodanka Malićević

Za učence dopolnilnega pouka slovenščine so poletne šole in tabori v Sloveniji priložnost, da izboljšajo svoje znanje slovenščine, spoznajo nove prijatelje in aktivno preživljajo prosti čas.

Naši učenci so se udeležili Mladinske poletne šole, ki jo v Ljubljani organizira Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik, poletne šole Halo, tukaj slovenski Mediteran, ki jo v Kopru organizira Fakulteta za humanistične študije Univerze na Primorskem, poletne šole Slovenščina malo drugače, ki jo je v Murski Soboti pripravila Slovenska izseljenska matica, in poletne šole v Tolminu, ki jo organizirata Zavod RS za šolstvo in Center šolskih in obšolskih dejavnosti. Pouk na vseh poletnih šolah poteka dopoldan, popoldan pa je dovolj časa za raziskovanje okoliških znamenitosti, za ustvarjanje in za športne dejavnosti.

Jesen

Jesenski sončen dan. Barve so povsod, odtenki rumene, zelene, rdeče ... kakšne čudovite barve! Počitek od poletne neznosne vročine. Prijetno je, toplo. Lahko čutim sonce na svojem obrazu, lahko uživam na soncu.

Kaj pa dež? Ne manjka ga. Ko pride, kot da ne misli nehati. Ljudje hitijo s svojimi dežniki. Ne hitijo, bežijo v zavetje! Otrok pa dež sploh ne moti. Dokler se igrišča malo ne posušijo, bodo luže v veselje! V svojih škorenjčkih veselo tekajo sem ter tja, tacajo, da voda čim bolj brizga na vse strani! David jih je zelo vesel!

Če je pomlad tako dišeča in cvetoča, poletje vabi na morje, zima idilično bela, ko sneži, je jesen tako umetniška!

Vesna Stijak

Nacionalni mesec skupnega branja - Bereš? Berem. Berimo skupaj!

Novo šolsko leto smo začeli z branjem, saj smo se priključili slovenski akciji Nacionalni mesec skupnega branja. Brali smo revije, knjige in brošure in ob tem spoznavali slovenske kraje, njihovo zgodovino, kulinariko in običaje. Leto 2018 je bilo leto kulturne dediščine, zato smo posebno pozornost namenili ozaveščanju o pomenu ohranjanja običajev in zgradb, ki pričajo o bogati preteklosti krajev.

Sejem jezikov v Narodni knjižnici v Banjaluki

Na pobudo Sveta Evrope že od leta 2001 26. septembra praznujemo evropski dan jezikov, z njim želimo pokazati, da znanje jezikov širi obzorja in ruši kulturne stereotipe. Na prireditvah, ki jih pripravijo v Narodni knjižnici v Banjaluki, sodelujemo tudi Slovenci.

Društvo Slovencev Triglav in učenci dopolnilnega pouka slovenščine smo na sejmu jezikov pripravili stojnico in kviz o Sloveniji in slovenščini, s plakati Beremo skupaj smo opozorili na to, da v Sloveniji poteka prvi Nacionalni mesec skupnega branja.

Predstavitev narodnih manjšin

Ob petnajstletnici Zveze narodnih manjšin je bila 22. septembra 2018 v Dvorani Obilićevo v Banjaluki prireditev, na kateri se je s pesmijo, plesi, kratkimi dramskimi predstavitvami in z bogato kulinariko predstavilo enajst društev, med njimi tudi učenci dopolnilnega pouka slovenščine.

Priprave na obisk Brežic in na kviz o poznavanju praznikov

Obisk učencev iz Kranja

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke in Slatine so bili maja gosti učencev kranjskih osnovnih šol, 16. novembra pa so se kranjski osnovnošolci skupaj s profesoricami pripeljali v Banjaluko. Ogledali so si mesto in okolico, družili so se z vrstniki, pridružili so se nam tudi na dopolnilnem pouku slovenščine.

Kviz o poznavanju praznikov

Vsaka kultura ima svoje praznike, svoje obrede, ki se prenašajo iz roda v rod. Mladi morajo poznati pomen običajev, saj jih bodo le tako lahko ohranili. Na kvizu, ki je bil v Banjaluki v soboto, 20. oktobra, smo se preskusili v poznavanju praznikov. To je bil že šesti kviz za učence dopolnilnega pouka slovenščine iz vse Bosne in Hercegovine. Učencem iz Sarajeva, Zenice, Kaknja, Tuzle, Teslića, Slatine in Banjaluke sta se pridružila dva učenca iz Niša. Kviz sta pripravila in vodila Darko Hederih, avtor knjig Male sive celice, in dramski igralec Pavle Ravnohrib. Taki dogodki so priložnost za druženje, ob pripravah na kviz se tudi marsikaj naučimo.

Naši učenci so sodelovali tudi na kvizu v Nišu.

Prišli, videli, zmagali!

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke so se odpravili na 10. jubilejni kviz za otroke v Nišu. Elena Lunić, Nikša Perušić in Mirjana Makivić so osvojili prvo mesto.

Beremo poezijo in ustvarjamo za natečaj Bralnice pod slamnikom.

V Brežicah na zaključku projekta Združeni v različnosti

Od 25. do 27. oktobra smo se v Pišecah in Brežicah udeležili zaključka EU Town Twinning projekta Združeni v različnosti. Glavni partner projekta je bilo Društvo za varovanje maternega jezika, naravne in kulturne dediščine Maks Pleteršnik Pišece, bili so odlični gostitelji in pripravili so zanimiv program. Člani Društva Slovencev Triglav so imeli folklorni nastop, učenci dopolnilnega pouka slovenščine pa so predstavili okolje, iz katerega prihajajo, in svoje misli o Sloveniji.

Tudi moj dom je del Evrope

V okviru EU projekta Združeni v različnosti je bil razpisan likovni in fotografski natečaj Tudi moj dom je del Evrope. Med likovnimi deli, ki so jih naši učenci poslali na natečaj, smo na zaključnem srečanju projekta v kulturnem domu v Pišecah lahko občudovali risbe Jelene Sibinović, Jovana Dimitrijevića, Jovane Dukić ter Nikole in Nikoline Milošević. V atriju Upravne enote Brežice so bile razstavljene fotografije udeležencev projekta. Utrip Banjaluke sta v fotografski objektiv ujela Nikša Perušić in Ana Perić. Avtorji vseh razstavljenih del so prejeli priznanja.

Cankarjevi dnevi

11. decembra 1918 je umrl slovenski pisatelj Ivan Cankar, leto 2018 je bilo razglašeno za Cankarjevo leto.

Pri dopolnilnem pouk slovenščine smo se velikega ustvarjalca in misleca spomnili že aprila, saj smo Noč knjige posvetili njegovim delom. Razmišljali smo o tem, katere misli nam danes največ povedo. Konec novembra in decembra smo s pogovorom nadaljevali, pogledali smo se v Cankarjevem ogledalu in preverili svoje poznavanje njegovega življenja in dela. Brali smo njegove najbolj znane črtice, igrali družabno igro Klanec, srednješolci so ilustrirali njegove pesmi iz zbirke Erotika. Cankarjeve dneve smo zaključili z ogledom filma Idealist.

Poglejte nas s Cankarjevimi brki!

Projekcija filma Idealist

Knjižnica – vesolje zakladov

S knjižnico Antona Tomaža Linharta iz Radovljice sodelujemo že več let. 23. in 24. novembra je bilo v Banjaluki uvodno srečanje letošnje akcije Knjižnica – vesolje zakladov. Direktorica knjižnice Božena Kolman Finžgar in knjižničarka Katja Bevk sta učencem dopolnilnega pouka slovenščine spregovorili o pomenu branja. Najmlajšim sta predstavili pravljični kovček.

Program Knjižnica – vesolje zakladov je bil del projekta Cankarjevi dnevi. Katja Bevk je ob slikanici Ivan in skodelica črne kave pripovedovala o njegovem življenju, potem pa so učenci izdelovali knjižne kazalke. Ker je imel Ivan Cankar brke, so tudi kazalke v obliki brk.

ZIMA

Ko je zima, sneži, piha, vse je belo, snežinke so povsod, velike ali majhne. Padajo po obrazu in po tleh. Jaz nimam rada, da je mrzlo in potrebujem veliko oblačil, ampak rada smučam. Smučanje, drsanje in sankanje so edini pozitivni elementi zime. Ko je zima, veliko spim, slabo sem razpoložena in veliko jem. Kaj Vi ne mislite, da je poleti vse boljše?

Mateja Hričak Vatovec

Dedek Mraz in Božiček sta skupaj obdarila otroke.

Decembra je čas za razmislek, kaj smo to leto doživeli, pa tudi čas za pogled naprej in za dobre želje za leto, ki prihaja. Otroci se najbolj veselijo obiska treh dobrih mož. V Banjaluko sta prišla dva: Božiček v rdečem in dedek Mraz v sivem, oba z dolgo belo brado in s košem polnim daril. Učenci dopolnilnega pouka slovenščine so pripravili tri dramske prizore, najmlajši so jim z zanimanjem prisluhnili, dedek Mraz in Božiček pa sta bila navdušena nad polno dvorano otrok.

Dedek Mraz ni pozabil na male in velike učence v Prijedoru.

V Banjaluki smo leto zaključili z ogledom slovenskega filma Slovenija, Avstralija in jutri ves svet.

Z načrti v novo leto

Kot vsak človek imam tudi jaz svoje načrte. Načrte si zastavljam za vsako naslednje leto in jih tako prilagajam življenju. Sedaj bi rad nekaj svojih načrtov za naslednje leto podelil z vami.

Prvi načrt je selitev v novo stanovanje. Želim si, da bo moje stanovanje izpolnjeno z ljubeznijo in družinsko atmosfero. Želim si ustvariti družino in postati oče. Moj dolgoročni načrt za nekaj naslednjih let je dokončanje doktorskega študija in specializacije za anestezijo. Z zaključkom specializacije želim postati eden izmed najboljših strokovnjakov na tem področju in s svojim znanjem pomagati ljudem. Po napornem in uspešnem naslednjem letu se želim s svojo družino odpraviti na potovanje in zaslužen dopust.

To je bil povzetek mojih načrtov za naslednje leto. V nadaljevanju svojega življenja si bom znova in znova zastavljal nove cilje in stremel k njihovi izpolnitvi. Z novimi cilji se človek počuti motivirano in nikoli ne odneha v življenju.

Slavko Rolih

Lego delavnica

Decembrska delavnica v Klubu narodnih manjšin v Banjaluki je bila tokrat namenjena ustvarjanju zgodb s pomočjo lego kock. Luana Malec in Urška Bonin, knjižničarki iz Knjižnice Srečka Vilharja Koper, sta s pomočjo didaktičnega pripomočka LegoStoryStarter, izdelka programa LEGO Education, izvedli zanimivo delavnico, ki je pritegnila tako najmlajše kot tudi starejše. Vsi so imeli priložnost pokazati svoje znanje jezika in bogato domišljijo.

Nagrada in priznanje za mladi banjaluški Slovenki

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Slatine in Banjaluke so se odzvali na literarno-ustvarjalni natečaj, ki ga je založba Miš razpisala v okviru festivala Bralnice pod slamnikom. Med likovnimi deli je komisija nagradila le en prispevek – to je slika Naseljevanje zvezde, ki jo je ob branju pesmi Toneta Pavčka naslikala devetošolka Elena Lunić. Posebno priznanje za literarni prispevek je prejela Aleksandra Špehar za Pesem Ivanu Cankarju. Nagrade so podelili 29. januarja na slovesnem odprtje mladinskega literarnega festivala Bralnice pod slamnikom v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah.

Ivanu Cankarju
ob pesmi Nad menoj se prva zvezda

Ko berem tvojo pesem,
se mi zdi, da me je hladni sever objel,
ampak ne, to je samo čustvo,
ki skozi mojo kri teče.
V sanjah, ko plešem z njim,
vidim, vidim,
da v njegovih očeh pogled žari.
Mi je povedal, da sem njegova rožica,
in mi eno rdečo rožo za uho dal.
V Ljubljani luna že na nebu je.
Midva pleševa, nad nama prva zvezda se blešči,
midva nisva več tu,
sva odšla v najine sanje.
Skupaj pleševa, čakava trenutek,
da bova na luni ali na svetli zvezdi.
Midva sva tukaj drug za drugega.
To je vse, kar potrebujeva, naenkrat spet letiva,
vse se vrti okoli naju: luna, sonce, rože …

Aleksandra Špehar

Odprtje razstave Pot knjige

8. februar je slovenski kulturni praznik, dan, ko se spominjamo smrti slovenskega pesnika Franceta Prešerna. V Banjaluki smo ga obeležili v Narodni in univerzitetni knjižnici Republike Srbske, kjer smo odprli razstavo Pot knjige – od avtorja do bralca. Potujoča razstava nam prikaže proces nastajanja knjige, brošure in plakate je v sodelovanju z Bralnim društvom Slovenije zasnovala in izdala Javna agencija za knjigo Republike Slovenije. Obiskovalci, ki so povsem napolnili dvorano, so prisluhnili programu učencev dopolnilnega pouka slovenščine in si z zanimanjem ogledali razstavo. Z nami so bili gostje iz Slovenije: avtorja stripa Pot knjige, od avtorja do bralca, pisatelj Žiga X. Gombač in ilustrator David Krančan ter Tjaša Urankar, strokovna svetovalka za področje bralne kulture na Javni agenciji za knjigo Republike Slovenije.

Delavnica Pot knjige

Knjižni molj je glavni junak brošure in plakatov Pot knjige. Razstava Pot knjige potuje po šolah in knjižnicah, 8. februarja je prišla v Banjaluko, z njo pa avtorja Žiga X. Gombač in David Krančan ter vodja projekta Tjaša Urankar. V soboto, 9. februarja, so v Klubu narodnih manjšin pripravili dve literarno-likovni delavnici. Spoznavali smo pot knjige od avtorja do bralca, še posebej pa strip - od ideje do zapisa besedila in risanja ilustracij. Prva delavnica je bila namenjena osnovnošolcem, druga srednješolcem.

Na razstavi Nesnovna kulturna dediščina Slovenije

Na pustno soboto, 2. marca, so si tri skupine učencev, ki se slovenščino učijo v Banjaluki, v Banskem dvoru ogledale razstavo o kulturni dediščini Slovenije. Na razstavi Nesnovna kulturna dediščina Slovenije v luči Unescove konvencije so na štiriindvajsetih panojih predstavljeni slovenski narodni običaji, rokodelstva in ostale tradicije. Dodan je še pano o 20. maju – svetovnem dnevu čebel, ki ga je na pobudo Slovenije razglasila Organizacija Združenih narodov. Pustna sobota je bila pravi dan za ogled panojev, saj na razstavi spoznamo veliko starih pustnih običajev, predstavljeni so tudi obhodi kurentov.

POMLAD

Zima se poslavlja

Kakor se mama poslavlja od svojega otroka, ki gre zjutraj v šolo, kakor se punca poslavlja od svojega mladeniča, ki leti v tujino, tako se februar poslavlja od zime. Počasi in brez hitrosti. Sneg tiho odhaja v preteklost in s sabo nosi hlad, led in kepe. Zima je le še spomin.

Aleksandra Zrnić

Moj najljubši letni čas je pomlad. Zimski dnevi so minili in prihaja pomlad. Dnevi so toplejši, nebo je svetlo. Ptice se vračajo in lepo je slišati njihovo pesem. Travniki so pisani s cvetjem in raznovrstnimi travami. Ljudje marljivo delajo na polju in na vrtu. Življenje se vrača!

Ivan Durbić

Moj najljubši letni čas je pomlad, ko se otopli in vse zacveti. Spomladi rada nabiram čemaž, regrat in koprive ter urejam vrt in sadovnjak, čas v naravi pa najraje preživljam z vnukinjami. Spomladi je tudi naša tradicionalna ekskurzija v Slovenijo, ki se je zelo veselim in kjer se imam vselej lepo.

Gospava Tomašević

Učimo se o pomladnih cvetlicah

Predavanja o priseljevanju v Slovenijo in izseljevanju iz Slovenije

Od 28. do 30. marca je v Banjaluki gostovala dr. Marijanca Ajša Vižintin, znanstvena sodelavka ZRC Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Pripravila je tri predavanja. O priseljevanju v Slovenijo in izseljevanju iz Slovenije je predavala odraslim, o sestavljeni identiteti migrantov in njihovih potomcev pa srednješolcem.

Bibliobus je prvič pripeljal pred OŠ Holandija v Slatini

Kaj je bibliobus? Avtobus, poln knjig. V Bosni in Hercegovini potujočih knjižnic ne poznajo, v Sloveniji pa so bibliobusi zelo priljubljeni.

Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper je jeseni prejela nov bibliobus, starega pa so podarili Narodni in univerzitetni knjižnici Banjaluka. Ni prišel prazen, v njem je polno knjig in med njimi so tudi knjige v slovenščini. Namen bibliobusa je širiti pisano besedo in pripadnikom slovenske narodne skupnosti omogočiti lažji dostop do knjig. Postajališča so zato načrtovana tudi z mislijo na učence dopolnilnega pouka slovenščine. Poglejte, kako so se ga razveselili učenci v Slatini, ko je prvič pripeljal pred Osnovno šolo Holandija!

Pripravljamo se na ekskurzijo

V Sloveniji je veliko lepih kotičkov in Društvo Slovencev Triglav vsako leto popelje svoje člane v eno izmed slovenskih pokrajin. Pri pripravi izletov nam pomagajo domačini, saj oni najbolje vedo, s čim bodo navdušili obiskovalce. Na ekskurzijah, ki se imenujejo Po poteh naših prednikov, spoznamo naravne in kulturne znamenitosti, značilne jedi in še marsikaj, česar običajni turisti ne vidijo. Učenci preživijo tri dni z vrstniki, odrasli pa imajo svoj program ogledov. Da bi okolje bolje razumeli, se na obisk krajev pripravljamo že pred odhodom.

Po poteh naših prednikov - v Koper in okolico

Letos nas je pot vodila v Slovensko primorje. V Koper smo prišli 23. aprila, ko praznujemo svetovni dan knjige, zato smo Noč knjige praznovali v Osrednji knjižnici Srečka Vilharja Koper. Z interpretacijo svoje pesnitve Rumi in kapitan nas je ob barvitih ilustracijah Ejti Štih očarala dramska igralka in pisateljica Saša Pavček. V sredo, 24. aprila, smo obiskali Krajinski park Sečoveljske soline, Piran, Marezige in eno najpomembnejših kulturnih znamenitosti slovenske Istre - cerkev sv. Trojice v Hrastovljah. V četrtek, 25. aprila, smo se sprehodili po Kopru, nekateri pa tudi do Izole in že je bil čas za odhod domov. Vsaka ekskurzija nam odkrije nekaj novega, tako počasi sestavljamo mozaik raznolikih slovenskih pokrajin.

Pri koprskih osnovnošolcih in srednješolcih

V torek, 23. aprila, se je avtobus, poln otrok, mladostnikov in odraslih, ustavil pred Osnovno šolo Koper. Tam je zaposlena Mojca Jelen Madruša, vodja projekta Izzivi medkulturnega sobivanja, ki je skupaj s kolegicami s Srednje tehniške šole in Srednje ekonomsko-poslovne šole pripravila bogat program obiska naših učencev. Učenci so bivali pri vrstnikih. Osnovnošolci so si ogledali Pretorsko palačo, v Knjižnici Srečka Vilharja Koper, oddelku za mlade bralce, so sodelovali na delavnici Od klinopisa do črkovne pisave. Srednješolci so obiskali sedež Univerze na Primorskem, kjer so jim predstavili možnosti študija, in Pokrajinski muzej. Vsi so videli in doživeli veliko lepega. Lepe stvari vedno prehitro minejo. A stiki ostajajo in že jeseni bodo koprski osnovnošolci in srednješolci gostje banjaluških.

Bliža se zaključek šolskega leta, prejeli smo ciciveselošolske diplome.

Beremo s Slovenijo v Srbiji

Noč knjige smo praznovali z učenci, ki se v Srbiji učijo slovenščino. Srečali smo se v Rumi, kjer so prijazni gostitelji pripravili bogat program. Udeležili smo se literarne, likovne, športne, plesne, kuharske in naravoslovne delavnice ter uživali v druženju z vrstniki.

Srečanje učencev dopolnilnega pouka slovenščine v Prijedoru

V Prijedoru so se 25. in 26. maja zbrali učenci, ki se v Bosni in Hercegovini učijo slovenščino. Prišli so iz Sarajeva, Kaknja, Zenice, Tuzle, Teslića, Banjaluke in Slatine. Letošnje srečanje učencev je bilo jubilejno, dvajseto. Organizator je bilo Društvo Slovencev Lipa Prijedor. Tema srečanja je bilo pohodništvo in prvi dan nas je Bojana Derkuća Bevandić skupaj z izkušenimi planinskimi vodniki popeljala na zanimiv pohod po gozdovih Kozare. Zvečer so se vsi učenci predstavili s kratkim programom. Slišali smo nekaj o društvih, iz katerih prihajajo, vsaka skupina je zapela tudi eno slovensko pesem. Otroci in mladostniki so uživali v druženju, razšli smo se z obljubo, da se prihodnje leto spet srečamo.

Kaj je najlepše učencem v Prijedoru?

Najlepši dan

Moj najlepši dan je bil dan, ko sem praznovala svoj rojstni dan. Ta dan je bil poln prijateljev. Igrali smo se, jedli torto in odpirali darila.

Mia Crnčević

Moj najlepši dan bi bil dan, ko bi v Barceloni spoznal Lionela Messija. Razkazal bi mi mesto. Na koncu bi mi dal rdečo in modro majico.

Mihailo Crnčević

Najboljši dan v mojem življenju je bil dan, ko se je rodila moja sestra Marija. Dolgo sem čakal, da dobim sestro. Celih šest let je razlika med nama. Ko sem jo prvič videl, sem bil presenečen, kako majhna in sladka je bila. Zdaj nisem prepričan, ali je bilo vredno, da sem bil tako srečen. Marija zna biti zelo naporna in nagajiva, ampak jo imam kljub temu zelo rad in je ne bi zamenjal za nič na svetu!

Luka Derkuća

Sonce je zjutraj vzšlo, srce je hitro bilo. Telefon je zazvonil, na svet je prišel fant. Naš Novak.

Dejana Došen

Najbolj zanimiv šport

Najbolj zanimiv šport zame je smučanje. Smučam že osem let in nikoli mi ni dolgčas. Smučanje je zanimivo, ker je aktiven šport in lahko grem s prijatelji v različne kraje. Obiskujemo smučišča v različnih državah. To je adrenalinski šport in zaradi tega je še bolj zanimiv in zahteven. Tekmovanja imajo različne discipline in lahko večkrat tekmujem. Najbolj mi je všeč, da se moram truditi, da pravilno smučam in dosežem dobre rezultate.

Hana Aličehajić

Najlepše mesto

Najlepše mesto je Biograd. Ljudje so srečni in dobri. Plaže so lepe in urejene. Hiše so prav tako lepe in rože so prijetne. Najpomembnejše je, da je tam veliko psov.

Ivona Živanović

Najboljša rezina

Bil je lep in sončen dan. Z avtobusom smo se približali Bledu. Veliko sem slišala o lepoti jezera in o naravi v okolici, vendar nisem mogla slutiti, kaj bom izkusila. Zapustili smo avtobus in se počasi spuščali. Ko smo obiskali s soncem obsijano jezero, so moje oči videle več, kot je bilo pričakovano. Po kratkem sprehodu smo se ustavili na znameniti rezini, da bi dokončali užitek. In potem je njen opojni vonj napolnil vsa čutila, po prvem ugrizu je ta kremasti, božanski okus, ki se topi v ustih, povzročil občutek, da sem na oblakih, vse je prevzelo pravljični videz in užitek vseh čutov je bil na vrhuncu. To je bila najboljša kremšnita, kar sem jo kdaj jedla.

Nevena Crnčević

Največji dosežek

V prostem času grem zelo rada v hribe in gore. Moj največji dosežek v gorništvu je bil 24. julija 2018, ko sem se s svojim možem in še šestimi člani naše planinske skupine povzpela na najvišjo goro zahodne Evrope – Mont Blanc.

V meni je dolgo zorela želja po tem vzponu. Priprave so tudi dolgo trajale. Kupili smo potrebno opremo, ki je zelo draga, fizično smo se pripravili in uspeli smo rezervirati kočo Gouter, kar je bilo zelo težko zaradi velike množice alpinistov. Od koče Gouter, ki je na višini 3835 m, se začne zadnja faza vzpona. Na vrh smo se odpravili ob pol dveh zjutraj. Navezali smo se v ledeniško navezo in nadaljevali proti vrhu gore. Pred nami se je vila reka naglavnih lučk. Bili smo zelo srečni, ker smo imeli ves čas vzpona odlično vreme. Ne samo, da je bilo jasno, tudi vetra ni bilo, kar je na tej gori redkost. Ob 6:15 zjutraj smo prispeli na vrh. Bili smo močno utrujeni, ampak zelo srečni. Čestitali smo si ter napravili nekaj fotografij. Oblaki so ležali daleč spodaj. Bilo je tako lepo, da smo pozabili na čas in na vrhu smo preživeli kar 40 minut.

Odprava je bila zelo uspešna, saj smo vsi osmi člani skupine dosegli vrh Mont Blanca ter za tem varno sestopili v dolino.

Bojana Derkuća Bevandić

Kaj imajo radi najmlajši začetniki?

Najraje imam pse in mačke, ker so sladki in se radi crkljajo. Rada imam svojo muco Macmuco. Je sivo-bela, najraje spi pri mami.

Ema Medić

Rada imam svoje zajčke. Oni so mehki, tečejo za menoj, jejo veliko korenja. Razveselijo se, ko pridem v Čelinac. Takoj skočijo iz svoje škatle.

Sofija Mihajlović

Rada imam svoje prijatelje. Igramo se med dvema ognjema. Najlepše je, ko se družimo v podaljšanem bivanju.

Nina Grbić

Rad imam svoje starše. Rad se igram s svojimi prijatelji. Rad igram nogomet.

Aleksa Savić

Rad imam svoje starše in svojo sestro. Doma imam tudi ribice. S starši se imamo najlepše, ko skupaj gledamo filme.

Aleksa Miletić

Meni je najlepša mama, ker mi izpolnjuje želje in ker jo imam rada. Želim ji, da bo srečna.

Milica Marjanović

Rada imam babico. Vsak dan pazi name. Vse mi da. Pomaga mi pri učenju.

Staša Katalina

Rada imam svojega očeta. On mi vse kupi, pelje me v Banjaluko na slovenščino. Pomaga mi pri domačih nalogah.

Saška Katalina

Najraje imam računalniške igrice. Vsak dan jih igram štiri ure. Všeč so mi, ker so zabavne.

Leon Medić

Naši najlepši, najboljši, najljubši …

Najboljša igra

Najboljša igra je Bravl Stars. V tej igri se borijo. Moj najljubši lik je Krov. Igro igram dva meseca in je super.

Bojan Ćeran

Moj hobi

Moj hobi je izdelovanje maket. Za eno maketo potrebujem šest ur ali 1-2 dneva. Izdelujem helikopterje, letala in različne stvari. Razstavim jih na svojo omaro. Makete vas spravljajo ob živce, ko en delček ne sede na svoje mesto. Jaz uživam v tem delu in ko sestavim maketo, sem zelo ponosen na svoje delo in komaj čakam, da sestavljam novo.

Nikša Perušić

Moj hobi je jiu-jitsu. Treniram ga, ker mi je zanimivo in me uči, kako naj se obranim. Pogosto grem na tekmovanja in sem zelo srečna. Tam se igram in družim s svojimi prijatelji. Letos bom delala izpit za zeleni pas.

Ana Cucek

Najboljši inštrument

Moj najlepši in najboljši inštrument je saksofon. Igram ga vsak dan. Nisem hotel igrati kitare, ker njo vsi igrajo, in sem izbral saksofon, ker ga nihče ne igra. Moji najljubši pesmi sta Havana in Pink Panther. Srečen sem, ker bom imel kmalu koncert v Kulturnem centru Banski dvor. Včasih igram za pouk slovenščine v Banjaluki.

Jovan Dimitrijević

Najlepše mesto

Moje najlepše mesto je Ljubljana. Ljubljana je glavno mesto Slovenije. Prvič sem bila v Ljubljani kot deklica. Vozila sam se čolnom na reki Ljubljanici. Obiskala sem Bled, Bohinj, park Tivoli in mnogo krajev. To potovanje mi je ostalo v spominu in zato je moje najlepše mesto Ljubljana.

Mirjana Makivić

Kaj najraje delam?

Najraje se družim s prijatelji, igramo se različne ustvarjalne in zanimive igre. Rada rišem, poslušam glasbo in se igram s svojim mačkom. Zbiram posterje, nalepke in papirnate prtičke. Zanima me učenje tujih jezikov.

Nevena Gačić

Najboljši šport

Ukvarjam se s športom. Meni je najboljši karate, ker ga treniram. Všeč so mi treningi in rada grem na tekmovanja. Do sedaj sem dobila veliko medalj, ampak nekajkrat sem izgubila. Lansko leto sem dobila modri pas. To pomeni, da sta mi ostala rjavi in črni. Imam nove prijatelje in želim nadaljevati s treningi karateja.

Jovana Dukić

Moj najljubši šport je nogomet, treniram ga že deset let. Ko sem bil majhen in ko sem si prvič ogledal nogometno tekmo, sem vedel, da je to moj šport. Zdaj mi gre zelo dobro in sem zelo zadovoljen. Imam polno kolajn in sem zelo uspešen.

Andrej Drinić

Najljubša oseba

Meni najljubša oseba je moja hčerka Mihaela. Ona je zelo zanimiva in vesela. Veseli me najin skupni čas. Njen nasmeh je moja sreča.

Dejan Golić

Najboljša prijateljica

Moja najboljša prijateljica je Mina. Mina ima rjave oči in rjave lase. Ima zelo lepe obleke. Njena najljubša barva je modra. Pogosto greva v kino in na sprehod. Vedno je tukaj, ko sem v težavah.

Mihaela Golić

Moja najboljša prijateljica se imenuje Snježana. Piše se Stankovič. Hodi na fakulteto - četrto leto študira filologijo. Ima modre oči in rjavo-rumene lase. Druživa se enajst let. Je zelo dobra oseba in komunikativna. Zdaj je v Rusiji na izmenjavi študentov in zelo jo pogrešam.

Ivana Kerševan

Najljubša hrana

Moja najljubša hrana je sadje. Rada ga imam, ker je zdravo in okusno. Najraje jem jabolka in banane.

Sonja Šuković

Moje najljubše mesto

Od vseh krajev, ki jih želim obiskati, bi bila moja sanjska pot obisk Irske. Čeprav ima Irska veliko zelo lepih mest, kot sta Dublin in Cork, si najbolj želim iti v Belfast, glavno mesto Severne Irske. Belfast je drugo mesto po velikosti na Irskem in je zelo pomembno in zanimivo. Ima veliko muzejev in knjižnic, kavarn in gradov, ampak najbolj zanimiv del Belfasta je zagotovo ulična umetnost. Severna Irska je bila v 20. stoletju v vojni in ostanke te vojne lahko vidimo v Belfastu. Iz tega razloga je ulična umetnost v Belfastu pomembna, ker predstavlja Irce in njihovo zgodovino. Upam, da bom kmalu obiskala Irsko in uživala v odlični umetnosti.

Katarina Janković

Moj hobi

Moj hobi so ptice. Imam 20 ptic. Vsak dan jih hranim in jim dam vodo. Veseli me njihova pesem. Kmalu se začne sezona parjenja. Upam, da bo veliko mladičev.

Teodor Ninić

Vse svoje življenje se ukvarjam s športom. V osnovni šoli sem treniral rokomet in nogomet, rokomet sem za šolo igral štiri leta. Zdaj treniram judo in boks in rad imam borilne veščine. Bil sem na mnogih tekmovanjih in športnih taborih v državi in izven nje. Rad treniram in treniram petkrat na teden. Šport je moj izpušni ventil.

David Stanišić

Najljubši del dneva

Zjutraj mi je najlepše. Takrat delam vaje in veselim se novega dne. Zahvaljujem se, da imam možnost uživati še en lep dan.

Verica Jaćimović

Jutro je najlepši del dneva. Sonce prihaja, ljudje se zbudijo in zdi se mi, da je vse spet rojeno. Lepo je vstati zjutraj, odpreti okno, vdihniti vonj svežega zraka, začutiti vonj pomladnega cvetja in razcvetelih dreves, slišati pesmi ptičkov iz bližnjih dreves. Vse je nekako lepo in svetlo. In seveda, jutro se začne ob skodelici dobre kave. Dobro diši in povzroči občutek miru in spokojnosti.

Slavica Hrnić

Najljubši del dneva za mene je somrak. Trenutek, ko sonce zahaja in se nebo obarva z najlepšo rožnato barvo. Narava in ljudje se počasi umirjajo. Zaton sonca je trenutek, ki mi prinaša mir po napornem dnevu. Pogosto s kozarcem vina sedim na svojem balkonu in uživam v tem trenutku. Razmišljam o dnevu, ki je minil, ali o jutrišnjem dnevu. Včasih samo poslušam glasbo in uživam v tem trenutku.

Gordana Jurković

Pogovarjamo se o Sloveniji, Slovenkah, Slovencih in učenju slovenščine

Moje korenine po mamini strani so slovenske. Že kot majhna deklica sem z nono govorila v primorskem dialektu. Sedaj ko sem upokojena in imam več časa, se želim naučiti knjižne slovenščine, da jo bom uporabljala, ko bom na obisku pri sorodnikih. Z učenjem slovenščine spoznavam kulturo in dediščino Slovenije.

Sonja Miljuš

Slovenija je majhna , vendar zelo lepa dežela. Čista in urejena je, še posebej vasi. V parih urah prideš v Trst, Benetke, Dunaj, Zagreb ... Čeprav je majhna, ima nižino, hribe in tudi morje. Ima veliko naravnih in kulturnih znamenitosti.

Vanja Perić

Slovenci in Slovenke veljajo za delovne in poštene ljudi. Vestni so, disciplinirani, miroljubni in potrpežljivi. Zelo so aktivni v rekreacijskem športu. Imajo veliko vrhunskih športnikov: Tina Maze, Peter Prevec, Luka Dončič, in še bi lahko naštevala.

Ana Perić

Slovenija je lepa dežela, ampak ljudje predstavljajo bistven del njenega obstoja. Prijazni in dobrohotni Slovenci in Slovenke so vedno pripravljeni ponuditi pomoč. Celo takrat, ko jim je težko, ne zavrnejo pomoči. Poleg tega so Slovenci in Slovenke zelo veseli. Z njimi ni nikoli dolgočasno. Roka pomoči in širok nasmeh, to je tisto, kar označuje ljudi in Slovenijo.

Dražena Bubonjić

Slovenci in Slovenke so zanimivi ljudje. Radi imajo dobro zabavo. Zelo so pridni in odgovorni pri delu. Slovenija je čista zemlja. To nam pove, da so tudi Slovenci takšni.

Nikola Grbić

Slovenija je lepa dežela. Všeč mi je Ivana Kobilca, najuspešnejša umetnica. Občudujem jo, da je v umetnosti dosegla to, kar ni uspelo njenim moškim kolegom.

Sanja Stefani Popović

Ujeti trenutki

Sekunda preden izpustiš kozarec
V katerem so poslednje tri kapljice vina
Tista sekunda pred padcem kozarca na tla
In pred zvokom lomljenja stekla
Tiste sekunde se zavedamo le na pol
A na pol upamo da naslednji neizbežni dogodek
Morda lahko spremenimo
A ne moremo

Tista sekunda preden vzljubimo osebo
Ki je nikoli nismo želeli ljubiti
Tista sekunda pred padcem na tla
In tišina lomljenja srca
Tista sekunda v kateri lažemo sami sebi
Da bi se lahko zavedali
Morda bi lahko vse predvideli
A nismo mogli

Tistih trenutkov ne boš ujel takoj
ko se dogajajo
Če bi se jih zavedal v trenutku dogajanja
Ne bi bili posebni
Njih boš ujel mnogo kasneje
In ko jih ujameš te nikoli ne bodo zapustili
In pogosto se boš bolj spominjal njih
Kot trenutkov zaradi katerih obstajajo.

Mihaela Lunić

Doživimo na tisoč prelepih in tistih drugih trenutkov, ampak ujeti trenutek je čarovnija, ki jo gledamo v filmih.

Plavalcu je ujeti trenutek tista ena edina stotinka, ki ga je ločila od nasprotnika, nogometnemu vratarju tista sekunda, v kateri skoči in obrani gol. Vem, da je ujeti trenutek vedno trenutek, ko te nekdo objame, kadar to potrebuješ, ko ti prijatelj iz Beograda pošlje pismo in ko ti oče podari kinder jajček. To je trenutek, ko daš potico v pravemu trenutku iz pečice, ko v pravemu trenutku sprejmeš pravo odločitev in ko na avtobusno postajo prideš, ko vanj stopa poslednji potnik. A ne skrbi, če zamudiš, tako je moralo biti, peroni so za poslavljanje in ponovno srečanje, a tudi za nepredvidene dogodke.

V ujetem trenutku sigurno uživaš, drugače ne bi bil ujeti, ali ne? Saj veš, ko se prepiraš z nekom in se tri ure po prepiru spomniš, kaj vse bi lahko rekel?! Takrat ni bil pravi trenutek, nisi rekel, možgani so zablokirali in te rešili, da nisi povedal nekaj zelo hudega, kar bi drugega prizadelo, tebe pa bi še dolgo grizlo. Ampak ko se prepiraš, nikoli ne uživaš, ali ne?

Ujetih trenutkov nikoli ni mogoče povrniti - niti ne ob glasbi, vonju ali ob nekom, s komer si jih doživel, ker trenutek mine. Čas je vse, kar imamo in nimamo. Poskušaj kar največ trenutkov ujeti, naj bo to tvoj cilj v igri, ki se imenuje življenje.

Elena Lunić

Ob stoletnici Narodne galerije

V tem šolskem letu so v Sloveniji obeležili stoletnico Narodne galerije, zato je bil tudi naš pouk prepleten z deli slovenskih umetnikov. Reševali smo MEGA kviz, slikali in pisali o svojih občutkih ob slikah, ki so se nas najbolj dotaknile.

Ujeti trenutki na sliki

Ko pogledamo ujeti trenutek na sliki, lahko čutimo vse, kar je umetnik želel predstaviti, kot so vonji, barve in občutki. Vsaka slika ima svojo zgodbo, ki jo opazovalec vidi na svoj način. Slika je kot knjiga, vendar opazujemo samo ujeti trenutek in ga lahko »beremo« na svoj način. Všeč so mi slike in rada jih dajem prijateljem, ker prinašajo toplino v vsak dom.

Lenka Debeljak - Perušić

Če želimo ohraniti misli in občutke minljivosti, je to največji izziv za mene. Če nam uspe, imamo bogatejše življenje. Način, kako obdržim svoje misli in občutke, so za vedno moje majhne risbe, ki jih vsak dan pripravljam. Vedno me vrnejo v trenutke, ki mi zadostujejo, da se zavem svojih misli in občutkov.

Stefan Kopanja

Dela Ivane Kobilca

Letos februarja sem šla na obisk k svoji hčerki v Ljubljano. Narodna galerija je takrat praznovala stoletnico. V tistem času je bila zaradi obletnice razstava moje najljubše slikarke Ivane Kobilca. Od vedno sem navdušena nad njenimi slikami in nad njenim življenjem. Na Kongresnem trgu v Ljubljani so bile razstavljene slike mladih umetnikov na temo Kofetarica. Ivana Kobilca bo vedno inspiracija in vzor vsem, ki imajo radi umetnost.

Marija Papić

Ivana Kobilca, kot slikarka, me je zelo navdušila. Na začetku se nisem mogla odločiti, ali je lepše Poletje ali Kofetarica. Obe sliki predstavljata tako srečne podobe, polne življenja, čeprav predstavljata različne generacije. Ali izbrati babico, o kateri nasmeh pove vse, ali idilično prizorišče - dekle, fant in deklica, ki sta ji blizu, in še dva fanta, ki sta še nekoliko oddaljena od njih. Vse se je zbudilo, narava je v polnem razcvetu. Slika je čudovit portret mladosti in narave. Čeprav so predstavljene različne generacije, ima tudi nasmeh babice v podobi Kofetarice toliko življenja. Res se je težko odločiti ...

Ana Marjanović

Ivana Kobilca: V lopi

Ko sem videla sliko Ivane Kobilca V lopi, sem videla sebe v preteklosti, v deklici, ki drži v naročju punčko in se z njo pogovarja. To me je spomnilo na moje otroštvo, ko sva s starejšo prijateljico izdelovali punčke iz cunj. Prosili sva šiviljo, ki je bila suha in brez nasmeha in je imela velike temne oči in veliko srce, da nama da krpice. Šivanko, sukanec in škarjice sva vzeli s sabo. Sedli sva v hlad velike jablane in izdelovali punčke in oblekice za njih. „Pogovarjale“ smo se. Punčkam sem bila učiteljica. Moja prijateljica se je tej igri smejala. Minilo je več desetletij. Ne vem, kje je moja prijateljica iz otroštva, a jaz sem učiteljica – upokojenka. Rada učim šolsko snov vnuka ali otroke iz soseske. Ko to delam, ne čutim teže let. Lepo se počutim, ko se spomnim svojih punčk iz cunj, svojih učencev in drugih dragih ljudi, ki so se kot biseri razsuli po celem svetu. Moja hčerka s svojo družino živi v Sloveniji. Ko se spomnim na njih, vsem zaželim dobro zdravje in veliko radosti v vsakem novem dnevu.

Gospa Šipragić

Ivana Kobilca: Poletje

Na sliki so prikazani Ivanina mlajša sestra Fani in otroci. Fani in otroci pletejo cvetje. Sliko sem izbrala, ker je zelo lepa. Ko jo gledam, pomislim na poletni prizor z raznobarvnim cvetjem.

Marija Budiša

To sliko sem izbrala zato, ker me spominja na poletje in na sončen dan. Na sliki je veliko zelene barve in je zaradi tega vesela. Slika me spominja na izlet z mojimi prijateljicami. Poletje imam rada zato, ker imam čas, da se družim s svojimi prijateljicami in prijatelji.

Maša Ćeran

Slavna slovenska »slikarica« je mojstrsko ujela idiličen poletni trenutek v vasi. Na vrtu sedi mlada lepa ženska, ki plete venec iz vrtnic. Majhni otroci se igrajo okoli nje in ji dodajajo rože. Narava je vsa zelena in bleščeča v poletnem soncu. Slika je tako nazorno naslikana, da lahko skoraj slišite otrokove krike in cvrkutanje ptic. Na mene je naredila močan vtis, ker je res čudovita. Jaz mislim, da bi jo lahko imenovali Sreča.

Ljiljana Sukara Memon

Najlepša slika slovenskega avtorja je Poletje. Všeč mi je tudi zaradi tega, ker je poletje moj najljubši del leta. Obožujem poletje zaradi dolgih dni in kratkih noči in poletje je idealen čas za obisk poletnih festivalov. Slika je zelo lepa, ker prikazuje čas, ko so vsi srečni. Naslikana je idila. Narava se prebuja. Vidimo srečno družino na vrtu.

Đorđe Stanišić

Najlepša slika mi je Poletje, ker je Ivana zelo lepo narisala naravo in opisala poletje. Slika govori o prihajanju poletja in o cvetenju rož.

Ana Katalina

Poletje se mi zdi zelo zanimiva slika, ker prikazuje idilično družbo v naravi. Mamica dela venec in otokom je zelo všeč bivanje v naravi. Radovednost majhnih otrok zagotavlja sliki pozitivno energijo. Ta slika nam prikazuje, kako malo je potrebno za srečo.

Aleksa Sibinović

Dolgo sem gledal v čudovito slikarsko mojstrovino Ivane Kobilca – Poletje. Čeprav je nastala pred dvema stoletjema, v meni prebuja občutek veselja. Zdi se mi, kot da bi bil sam na tem prelepem dvorišču in kot da sem, pravzaprav, tudi sam priča vsemu dogajanju. Zdi se mi, da slišim glas otrok in mile besede mlade gospodične. Vsi smo del narave, na katero čas nima vpliva.

Rastko Zrnić

Slika Ivane Kobilca Poletje me je navdušila. »Slikarica« je narisala svojo sestro Fani, ki se je na podeželskem vrtu igrala z otroki in prepletala venčke rožic. Spokoj na obrazu deklice in lepota, ki zrcali, osvetljuje sliko. Slikarka je uporabila veliko paleto odtenkov zelene barve. Posebne zelene barve trate, listja, dreves, grmovja pripovedujejo o drevesih, grmovju, listju, trati… Skoraj čutimo toploto sonca in svežino v hladu. Njena umetnost v meni zbudi željo biti tam in uživati v poletju.

Lejla Medić

Ivana Kobilca: Kofetarica

Najlepša umetnina umetnice Ivane Kobilca je sigurno Kofetarica. Babica s skrivnostnim nasmehom. Simbolizira užitek in srečo v življenju v majhnih stvareh. Spominja nas, da je pomembno samo to, da pride nasmeh na tvoj obraz in v vsakem obiskovalcu zbuja občutek sreče.

Gorana Retel

Zelo mi je všeč znamenita slika Ivane Kobilca Kofetarica. Bolj ko gledam staro gospo na sliki, mi je posebej ljuba. Skodelica kave, ki jo pije stara gospa, izvabila je topel pogled v njenih očeh in nasmejan obraz. Slikarka je ujela pravi trenutek sprostitve, to je uspela prenesti tudi nam. Slikarka nas je spodbudila, da se vprašamo, kaj ta stara gospa misli.

Kolja Kopanja

Ko sem prvič videla sliko Kofetarica, čutila sem toplino in nežnost. Imela sem vtis, da je babica v tistem trenutku končala s peko peciva in je sedla, da popije kavo. V njenih očeh se odraža užitek v vsakem požirku, kot da predstavlja užitek pri vsakem dogodku v življenju. Ona nas kliče, da z njo nazdravimo in delimo radosti življenja.

Tamara Sibinović

Nasmeh Kofetarice nam sporoča: »Zelo lahko je biti srečen.« Za njo je sreča trenutek počitka s toplo skodelico kave. Kot da je vso utrujenost in skrbi utopila v skodelici kave. Njen nasmeh je prav tako topel in dišeč kot kava v skodelici. Nasmeh z njenega obraza se je izlil v njenih očeh in od znotraj razsvetljuje Kofetarico. Ta sijaj, ki ga oddaja Kofetarica, izpolnjuje ves prostor in se prenaša na vse, ki jo gledajo. Ne obstaja niti ena oseba, kateri nasmeh Kofetarice ne zmehča linij obraza in ga razširi v nasmeh. Ni čudno, da se Ivana Kobilca ni mogla ločiti od te slike in da jo je vedno nosila s seboj. Ko se ne počutim dobro, bi tudi jaz imela rada pred očmi Kofetarico, ki z nasmehom sporoča: »Dobro je, vse bo v redu. Življenje je tako čudovito.«

Ksenija Urdih

Ujeti trenutki ob kavi

Bilo je toplo in sončno jutro. Sedela sem na balkonu in pila svojo jutranjo kavo. Razmišljala sem, kako preživeti dan, veliko obveznosti in malo časa. Vzela sem skodelico kave, jo primaknila k obrazu in globoko zajela njen vonj. Zaprla sem oči in nenadoma sem se znašla na prekrasni plaži, obdani s palmami in prijetnimi vonjavami. Poskušala sem to sliko čim dlje zadržati v svoji glavi. Ko sem odprla oči, sem spoznala, da bi lahko nekaj časa porabila na boljši način in spremenila sem svoj načrt za ta dan.

Zvezdana Kopanja

Moja najljubša pijača je kava, brez nje si ne morem zamisliti dneva. Vsako jutro pijem kavo z mamo in to je zelo lep začetek dneva. Če imava veliko obveznosti, se vidiva edino zjutraj in se veliko pogovarjava in si pripovedujeva, kakšne načrte imava za ta dan. Po končanih predavanjih in vajah pijem kavo s prijateljicami. Pogovarjamo se o nam pomembnih temah in skupaj rešujemo naloge.

Ko se učim, ko se pogovarjam z ljudmi, katere imam rada, ko nekoga pogrešam, ko imam težave, kava pomaga. Pomaga, da ne spiš, da se zbudiš, da iščeš rešitve in da vidiš ljudi, katerih dolgo nisi videl. In zaradi tega je prav kava moja najljubša pijača.

Tamara Stanišić

Kava je majhno jutranje udobje, del rutine. Ko kavo piješ sam, se lepo sprostiš in zbudiš, najdeš rešitve za neke majhne težave. Ampak ko kavo piješ z družino ali prijatelji, se veliko pogovarjate in iščete rešitve za tiste težave, s katerimi se ne moreš boriti sam. Ob kavi se tudi veliko smejemo in počivamo. Zaradi tega je kava moja najljubša pijača in pitje kave najljubši del dneva.

Milena Stanišić

Vedno se veselim spomladanskih sobot. Všeč mi je, da vstanem zgodaj in ukradem nekaj trenutkov samo zase. Tiho, da ne zbudim drugih, si naredim kavo in jo nalijem v skodelico. Grem na vrt, prinesem skodelico s kavo, se usedem v svoj udoben vrtni naslanjač in potem uživam. Pijem dišeče požirke vroče kave, poslušam žvrgolenje ptic, sonce me boža po obrazu, ne mislim ničesar in želim samo, da traja dolgo dolgo. V resničnost se vrnem, ko nekdo od domačih reče "Ali je narejena kava?" In moja pravljica kave izgine.

Mira Ambrožić

Moj najljubši čas dneva je ob jutranji kavi. Vonj cvetja skozi okno, sonce, ščebetanje ptičic, brenčanje čebel. Jaz in moja skodelica kave ...

Sanja Tošić Jakić

Marko Pernhart: Gorica na Vrbskem jezeru

Najlepša je slika Gorica na Vrbskem jezeru. Jezero je zamrznjeno, ljudje drsajo. Ob jezeru je kamnita hiša, v daljavi sta cerkev in hotel. Na obali so drevesa, najlepše so naslikani oblaki.

Martina Tavčar

Izbral sem to sliko, ker je lepa in zelo mi je všeč. Ljudje drsajo. Oblaki so po vsem nebu. Slika me spominja na zimske dni pri moji hiši. Ko jezero ni bilo zaledenelo, so se ljudje vozili s čolni. Ljudje čakajo pomlad, da se bodo spet vozili s čolni.

Stefan Kuprešak

Najlepša slika mi je Gorica na Vrbskem jezeru. Slika mi je všeč, ker ima svojo zgodovino. Jaz bi pripovedovala tako ... Bil je hladen zimski dan, jezero je zaledenelo, ljudje so komaj čakali, da se lahko drsajo in tudi sankajo. Nekateri se sprehajajo, nekateri sedijo. Dan je zelo svetel, tudi kakšen žarek sonca proseva. Vse je belo pa svetlo modro, ljudje se veselijo.

Aleksandra Špehar

Slika, ki mi je všeč, pripoveduje o zimi. Ujeti trenutek na sliki predstavlja eno zimsko popoldne v naravi pri jezeru. Torej, v bližini stare hiše je zamrznjeno jezero. Otroci drsajo po njem in zdi se mi, da so zelo veseli. V daljavi se vidi zelo lep grad kot iz pravljice.

Anastasija Babić

Matej Sternen: Rdeči parazol

Izbrala sem sliko, ki jo je naslikal Matej Sternen, na njej je ženska z rdečim parazolom. Izbrala sem to sliko, ker danes dežuje in se počutim kot ta ženska. Ona je v naravi in nosi klobuk in obleko. Zdi se, kot da se umetnikova žena Rozi sprehaja po Tivoliju.

Anastasija Kecman

Vizualna umetnost je bila vedno moj najljubši način izražanja. Ko sem bila majhna, sem bila prepričana, da bom »slikarica«, ko bom odrasla, vendar sem imela druge talente, ki so se zdeli bolj donosni, zato se je moje izobraževanje preusmerilo proti njim, slikanje pa je ostalo konjiček. Leta so minila in vse manj časa sem posvetila umetnosti, potem pa sem na sestankih, kjer sem prevajala, začela risati, da bi se lažje osredotočila, in te risbe so postajale vse bolj izpopolnjene, skoraj spremenjene v umetnost. Pred dvema letoma sem opazila, da je moj sin prav tako nadarjen za risanje in kupila sem spletni tečaj za risanje, za katerega sem mislila, da ga lahko predelujeva skupaj. Ni ga zanimalo, jaz pa sem se udeležila tečaja, zaradi česar sem vsak dan zadnje leto in pol risala vsak dan, kar me veseli, saj opazim svoj nenehen napredek. Najbolj mi je všeč, da narišem portrete ljudi in jih dajem kot darila za rojstni dan.

Spletni tečaj je ustvaril skupnost umetnikov, ki so se udeležili tečaja in si med seboj predstavijo svoje delo, komentirajo in svetujejo. Raje imajo risbe, ki jih ni mogoče razlikovati od fotografij. Moj okus je drugačen - rada imam realizem, toda preveč realizma pomeni, da je umetnost omejena na kopiranje. Moj najljubši slog v umetnosti je impresionizem. Impresionistične slike so več kot realistične - ne posredujejo le tistega, kar se vidi, ampak še vzdušje, zrak, svetlobo, občutek kraja. Zato je moja najljubša slika iz ljubljanske galerije Rdeči parazol Mateja Sternena. Na ženski obraz pada svetloba rdeče barve, ki gre skozi njen rdeči sončnik, zato sem skoraj začutila vročino popoldneva, v katerem je ona šla na sprehod po Ljubljani pred 115 leti.

Tijana Medić

Marko Pernhart: Bled

Najlepša slika je Bled Marka Pernharta, nastala je leta 1854. Naslikal je alpsko idilo in po mojem mnenju najlepši kraj v Sloveniji. Vidimo cerkev na otoku in čudovit razgled na jezero. Med gledanjem slike imam občutek, da sem na Bledu, slišim vodo in ptice, ki veselo pojejo na drevesih. Skoraj čutim svežino Alp.

Viktor Perušić

Ivan Vavpotič: Pot v Tivoliju

Stara drevesa v parku še vedno s svojimi vejami pred soncem in vročino zakrivajo mimoidoče. V pisanih oblekah in z nejasnimi obrazi hitijo, sam Bog ve, kam. Pravzaprav, tudi danes ni nič drugače. Če sedim na klopi, sto let kasneje, vidim popolnoma enako, kot je to videl Ivan. Kot da bi slišal pogovor ljudi in na obrazu čutil blagi dotik vetra. Nekje v daljavi slišim veselo petje ptic. Slikarska umetnost ne pozna časa in vedno znova vabi, da jo občudujemo.

Aleksandar Zrnić

Jurij Šubic: Pred lovom

Na sliki je prikazan trenutek, ko lovec gleda v svojo puško in se vse dogaja v majhni izbi v gozdu. Lovec je odprl vrata, da bolje vidi. Na sliki se vidi, da se lovec pripravlja za lov, on je vse stvari za lov postavil na stol. Vsa pozornost je usmerjena na puško. Lovec ima skromno obleko. Slika je zelo zanimiva zato, ker izgleda zelo resnično.

Marko Budiša

Ta slika mi je zelo zanimiva, mož polni puško in se pripravlja za lov. Avtor je posvetil veliko pozornost detajlom, svetlobi in senci. Ujel je en trenutek in kot da pričakujemo, da človek res gre na lov. Sliko sem izbral, ker mi je všeč in mislim, da je pomembna za avtorja Jurija Šubica in galerijo.

Mihael Cucek

Polkrog sonce dela, poldan je minil, ko se lovec pripravlja na lov, premišljuje o plenu.

Res da je lov prvinski nagon, da prinese hrano na mizo.

En strel je zadosti.

Daleč je gozd, divjad se ne bo lahko predala, ampak dolgoletna izkušnja mu lahko pomaga.

Lov mu je v krvi, lačen je in to ga preganja, da vzame puško.

Omahljiv ni.

Verjetnost, da bo nekaj ulovil, ni velika, ampak vsakič upa.

Odločen je, da nekaj ulovi.

Morda se mu posreči.

Mladen Bubonjić

Ivan Grohar: Cvetoča jablana

Na zeleno in veselo poletje
me spominja slika,
v katero so se ujeli trenutki poletja.
Jablana, ki cveti,
se je nagnila nad reko.
Poletje prinaša srečo,
a to drevo je žalostno.
Nihče ne ve, zakaj.
Morda niti samo drevo ne ve.
Cerkev v ozadju
je kot zamišljena deklica.
Deklica, ujeta v trenutek.

Jelena Sibinović

Rihard Jakopič: Sončni breg

Meni je najlepša slika Sončni breg, ker ima zelo lepe barve. Všeč mi je, ker so črte narisane v različnih smereh. Spominja me na pomlad in gozd.

Ana Cucek

Mihael Stroj: Luiza Pesjak

In sem izbrala najlepšo sliko. Ona me spominja na neko kraljico, ki je zelo lepa. Drži cvetlice in oblekla je lepo belo obleko. Njeno ime je Luiza Pesjak.

Nikolina Milošević

Od kod vam pravica, da jo naredite večno, ali ne veste, da smo minljivi!? Od kod vam pogum, da kljubujete bogovom z njeno večno mladostjo!? Kdo ste vi, da s čopičem ustavite čas!? Ne veste za usodo Doriana Graya!?

Dragan Palačković

Anton Ažbe: Zamorka

Najljubša slika mi je Zamorka. To sliko je narisal Anton Ažbe. Ljubim barve, katere so uporabljane, zelo lepo izgleda. Nimam kaj dodati, ampak to, kar sam rekla.

Leonora Štefanac

Zakaj me je pritegnil tvoj obraz? Zaradi tvoje lepote ali zaradi njegove temne barve. Ne! Osupnila me je temnina v tebi, temnina, katero sem začutila v tvojih lepih črnih očeh, v brezupnem pogledu. Ali v njem skrivaš večstoletno suženjstvo in trpljenje tvojega rodu? Ali je to nemoč in spoznanje, da zate ni boljšega jutri? Kam gledaš? V prihodnost? Tisoč vprašanj, nobenega odgovora! To je samo tvoja skrivnost in naj tako tudi ostane. Za razmislek! Kam gledaš?

Marija Petković

Neznani avtor: Janez Herbard grof Lamberg

Najlepša slika je Grof Lamberg s psom. Spominja me na Anglijo. Všeč mi je zaradi grofove obleke, ker je čarobna. Grof ima čarobne kavbojske škornje in lepe brke. Ima velikega črno-belega psa z lepo ovratnico.

Nikola Milošević

Élisabeth Louise Vigée Le Brun: Elizabeta Marija Filipina Mniszech

Sliko sem izbrala, ker so mi zelo všeč slike, na katerih so psi. Slika je zelo lepa. Barve so mi zelo všeč. Ko je gledam, pomislim na svojo sestrično, ki ima tudi majhnega belega psa. Zelo je lep motiv slike. Slika me spominja na stare francoske filme.

Gabrijela Tavčar

Matevž Langus: Julija Primic in njen brat Janez

Sliko sem izbrala, ker sta na sliki lepa otroka. Imata zelo lepo barvo oči in lepe lase. Zelo je lepa slika in spominja me na stare čase.

Julijana Jakša

Slika mi je simpatična, ker Julija drži kokoško, z bratom jo hranita. Tudi jaz imam kokoške in pobiram njihova jajca. Julija mi je všeč, ker ima modre oči tako kot njen brat.

Katja Lunić

Martin Johann Schmidt: Diana in Akteon

Najlepša slika od vseh slik, o katerih smo se učili, je Diana in Akteon. Zgodba pripoveduje o nesrečni usodi mladega lovca po imenu Akteon in njegovega srečanja s čistim Artemisom, ki so ga Rimljani poznali kot Diano, boginjo lova. Diana spomladi uživa v kopeli s spremljevalkami nimfami, ko smrtni človek nehote naleti na prizor. Nimfe kričijo od presenečenja in poskušajo pokriti Diano, ki v napadu sramotečega besa kaplja vodo na Akteona. Preoblikuje se v jelena z dolgimi rogovi, ki mu je odvzeta sposobnost govoriti, in nato prestrašen hitro pobegne. Ni dolgo, preden ga njegovi lastni hrti izsledijo in ga ubijejo, ne da bi prepoznali svojega gospodarja.

Sofija Vranješ

In še pogled v svetovno umetnost.

Claude Monet: Lokvanji in japonski most

Imam eno sliko, ki jo ljubim. Vsakič, ko sem žalostna ali utrujena, se vrnem k njej. Ta slika je Lokvanji in japonski most Clauda Moneta. Slikar je na tej sliki z neštetimi zelenimi odtenki upodobil vso veličino narave. Kadarkoli jo gledam, me spominja, da želim veliko več časa preživeti v naravi.

Sanja Katan Grbić

Naj nas lepa umetniška dela spremljajo in navdihujejo vse življenje. In ne pozabimo na verze Saše Pavček, ki smo jim prisluhnili na ekskurziji v Kopru.

TO SMO MI

Bilten je založilo Društvo Slovencev Triglav Banjaluka

Pripravila
Barbara Hanuš, učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine

Oblikovanje
Darko Domazet

Tisk
Grafid d.o.o. Banja Luka

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banjaluka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ŠOLSTVO

Banja Luka Društvo Slovencev Republike Srbske »Triglav«,
78000 Banja Luka, Cara Lazara 20; tel/fax: +387 51 461 068
e-mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com

Tijana Dimitrijević
Vanja Perić
Palačković Bojana
Slavica Hrnić
Gorana Petel
Stefan
EMA
ALEKSA MILETIĆ
Palačković Dragan
Maličević slobodanka
MILICA MARJANOVIĆ
SAŠKA
SOFIJA MIHAJLOVIĆ
ALEKSA CAMIĆ
Staša
Katalina
Junković Gordana
Tijana Ilenor
Goran Šipraga
Ana Perić
Sanja Stefani
Popović
Lenka Debeljak-Perušić
Rastko Žrnić
Стефан Кочанка